

POUZDAN TEMELJ

(ISA. XXVIII 14-18, LAUTOV PREVOD.)

14. ČUJTE reč od JEHOVE, vi podsmevači; Vi iz ovog naroda u Jerusalimu, koji izgovarate izveštačene propovedi;
15. Koji govorite, ušli smo u zavet sa smrću; i sa grobom smo učinili sporazum; Preplavljajuća kuga kada prođe neće doći do nas: Jer smo neistinu učinili svojim utočištem; I pod prevarom smo se sakrili.
16. Zbog toga ovako govori Gospod JEHOVA: Gle, postavljam na Sionu za temelj kamen, oproban kamen; Ugaoni kamen, dragoceni, nepomično utvrđen: Onaj, koji veruje u Njega, neće biti proklet.
17. I osudu ću odmeriti po pravilu; I strogu pravdu po visku; I grad će pomesti utočište neistine; I skrovište će vode preplaviti.
18. I vaš zavet sa smrću biće raskinut; I vaš sporazum sa grobom neće stajati: Kada preplavljajuća kuga prođe, Od nje ćete biti potučeni.

NEKA proučavalac ponovo čita pažljivo prvi deo ovog poglavlja, zajedno sa dvadeset drugim stihom, i neka zapamti da su pouka i upozorenja dati za nas ništa manje nego za ljude u Isajino vreme. Gospodnja reč je živa, i upućena je nama baš isto direktno kao da smo čuli zvukove pro-rokovog glasa.

GOSPODNJA reč je ovde za one koji su ponosni u svojoj sopstvenoj uobraženosti; koji znaju toliko mnogo u svojoj sopstvenoj proceni da nisu voljni da budu poučeni. Pošto preziru da budu smatrani toliko neukim da im trebaju jednostavni propisi Pisama, „zapovest po zapovest, zapovest po zapovest; pravilo po pravilo, pravilo po pravilo; malo ovde i malo tamo,“ ne uspevaju ništa da nauče. Slučaj onih o kojima Apostol Pavle govori u Rim. i 22 nije posebno za njih. Kad god ljudi tvrde da su mudri, oni

postaju ljudi; prema tome, „smatra li ko među vama da je mudar na ovom svetu, neka postane lud da bi bio mudar. Jer je Bogu mudrost ovog sveta ludost.“ 1. Kor. iii 18, 19.

LUDOST onih koji tvrde da su mudri vidi se iz toga u šta oni stavljaju svoje poverenje za sigurnost. Oni kažu, „Sklopili smo savez sa smrću i sa paklom se sporazumeli; kada bude prolazio bič koji preplavljuje, do nas neće doći: jer smo laži učinili svojim utočištem i pod neistinu se sakrili.“ Isa. xviii 15. Mislili su da preteknu Boga, i da spreče kaznu koju bi On doneo. Podmitili su smrt da ih zaštititi; ali smrt i pakao su slabi zaštitnici. Neistina i laži ne mogu spasiti. Jedino mesto zaštite koje smrt ima je grob. Sporazumeti se sa paklom, znači namerno ići u propast. To je dete koje beži tigru za zaštitu od medveda.

„NIJEDNA LAŽ nije od istine.“ Ko god, prema tome, odbaci istinu bira neistinu. Postoje mnogi ljudi koji se ponose svojim poštenjem, koji se uprkos tome kriju ispod neistine. Oni možda sami ne govore namerno laži, ali istina je celina, i ko god namerno odbaci bilo koju istinu koja dođe do njega, time odbacuje celu istinu. Taj deo istine koji bira da zadrži, on pretvara u laž. Rim. i 25. Sotona deluje „sa svom silom i znamenjima i lažnim čudesima, i sa svim nepravednim zavaravanjem u onima koji propadaju jer nisu prihvatili ljubav istine da bi se spasili.“ 2. Sol. ii 9, 10. I svi koji ne prihvate ljubav istine sigurno će propasti, jer je samo ona štit i oklop. Vidi Ps. xci 4.

ISTINA ne može biti izgrađena neistinom. Istina i neistina nemaju povezanost. Istina je ono što jeste, prema tome istina je život. Ovo je viđeno u Hristovim rečima, „Ja sam put, istina i život.“ Jovan xiv 6. I pošto je istina život, neistina je smrt. Dakle učiniti laži svojim utočištem, nadajući se da će se pomoću njih izbeći smrt, je kao čovek koji seče svoj sopstveni grkljan da spasi svoj vrat od konopca. Oni koji lu-

taju od istine, verujući u smrt da će ih spasiti, rekli su, „Kada bude prolazio bič koji preplavljuje, do nas neće doći.“ „Zato ovako govori Gospod Bog: Evo, postavljam na Sionu kamen temeljac, prokušani kamen, dragocen ugaoni kamen, pouzdan temelj: onaj ko veruje, neće nagliti. I osudu ću pridodati pravilu i pravednost visku: i pomešće grad to utočište od laži, a vode će preplaviti skrovište.“ „I biće poništen vaš savez sa smrću i neće opstati vaš sporazum sa paklom; kada bude prolazio bič koji preplavljuje, zgaziće vas.“

OVAJ pouzdan temelj je istina, jer je Hrist istina. Jovan xiv 6. I On je jedini temelj (1. Kor. iii 11) koji će stajati. Šta god nije u skladu sa tim biće pometeno, jer će čak i sama smrt biti uništena.

TEMELJ je ono na čemu neko gradi. Na Hebrejskom reč „verovati“ je od korena koji takođe ima značenje, graditi, utvrditi. U 2. Dn. xx 20, „Verujte u Gospoda, tako ćete biti utvrđeni,“ reči „verujte“ i „biti utvrđeni“ su iz iste Hebrejske reči, i rečenica može biti prevedena, „Gradite na Gospodu svom Bogu, tako ćete biti izgrađeni.“ Avram je gradio na Bogu kada je verovao u Boga.

HRIST je pouzdan temelj. On je takođe Reč, živa Reč. On je istina, i Njegova Reč je istina. Ko god, prema tome, gradi na Njegovoj reči, gradi na steni, i kada se kiše spuste, i bujice nadodu, i vetrovi zaduvaju i udare na tu kuću, ona se ne ruši. Mt. vii 25, 26. Međutim ko god ne gradi na Njegovim rečima,—to jest, ko god ne dopusti tim rečima da ga kontrolišu, i da se pokažu u Njegovom životu,—gradi na pesku; i kada se plima podigne, i kiša spusti, i vetrovi zaduvaju i udare na tu kuću, ona će se srušiti, i njeno će uništenje biti veliko. Stena će stajati, zato što je „Stena Vekova.“ „U Gospodu Jehovi je Stena Vekova.“ Isa. xxvi 4. Ko god gradi na Bogu neće biti postidjen, (Rim. ix 33) niti zbunjnjen. 1. Petrova ii 6. Kao što tekst kaže, „Neće nagliti.“ Neće trebati da trči kada oluja dođe, zato što je već na sigurnom mestu. „Onaj ko prebiva u skrovitosti Svevišnjeg boraviće u seni Svemoćnog.“ „Reći ću o Gospodu: On je utočište moje i utvrda moja: Bog moj; u Njega ću se uzdati.“

TAJ kamen koji Bog postavlja na Sionu za temelj je „prokušani kamen.“ „Bog je bio u Hristu pomirivši svet sa Sobom.“ Bog je stavio Svoj karakter u Hrista. Obavezao se na iskupljenje sveta, i poslao je Hrista da učini delo. Obećao je Avramu, i njegovom semenu, i potvrdio je to sa zakletvom, da mi možemo imati snažnu utehu, koji smo pobešli u utočište da zgrabimo nadu postavljenu pred nas, nadu koju imamo kao sidro duše, i pouzdano i čvrsto, i koje ulazi u unutrašnjost iza zavese, gde je za nas ušao prethodnik, to jest Isus. Jevr. vi 13-20. Tako saznajemo da se Bog zakleo samim Sobom da će oprostiti grehe svih koji traže oprostaj kroz Hrista. Isus Hrist je manifestacija Boga. Da Hrist nije uspeo ili da je postao obeshrabren zbog po-

teškoća Njegovog zadatka, Božja zakletva bi bila prekršena; ali da je Božja zakletva bila prekršena, Božji sopstveni život bi bio izgubljen; i pošto je On Stvoritelj i oslonac svih stvari, sve bi prestalo da postoji. Sada možemo videti koliko je dobro prokušan taj temelj na kom je od nas zatraženo da gradimo. Bog je postavio Sebe i težinu celog univerzuma na njega, i izdržao je test. Prema tome, možemo se osloniti na njega u poverenju. To je dragocen kamen onima koji veruju.

◆◆◆◆◆
ELET DŽ. VAGONER

REČ će biti jedino merilo na Sudu. Reč je pravednost, a pravednost će biti visak. Cela zgrada mora biti pod dobrim uglom sa ovim temeljom. Ništa ne sme prelaziti preko ivice; to jest, ništa ne sme ići izvan Reči. Šta god je izvan Božje Reči, biće pometeno sa bičem koji preplavljuje. Grad će pomesti utočište laži. Čitajte Jov xxxviii 22, 23; Otk. xvi 21.

TAJ prokušan kamen koji je postavljen za temelj je živi kamen. 1. Petrova ii 4. Ko god dođe u kontakt sa njim učinjen je živim. Žive stvari rastu, i tako u Hristu „sva građevina prikladno povezana zajedno raste u sveti hram u Gospodu.“ Čitamo, „Zato, kao što ste primili I-susa Hrista, Gospoda, tako u Njemu hodajte: ukorenjeni i nazidani u Njemu, i učvršćeni u veri.“ Kol. ii 6, 7. Tako vidimo da kuća izgrađena na Hristu i Njegovoj Reči, nije kao obična kuća izgrađena od ljudi, koja samo stoji na svom temelju, već je to živa kuća, izgrađena na živom temelju, od kojeg postaje deo, tako da su kuća i temelj jednako čvrsto povezani zajedno, i isto toliko su deo jedno drugog; kao drvo i njegovo korenje. Prema tome, ne postoji opasnost da će kuća biti pometena sa temelja, a da će temelj biti ostavljen da stoji. Svako ko stoji na Božjoj Reči i živi po njoj, stajaće sve dok Bog živi, i biće tako nepomičan isto kao On.

Iz poslednje lekcije, u prvom delu ovog poglavlja, saznajemo da oni kojima Gospod govori, odbacuju jednostavnu pouku Njegove Reči, i zbog toga se spotiču i padaju. Tvrde da su mudri, a ipak se spotiču o ono što je otkriveno deci. Isto je tako u njihovom odnosu prema tom pouzdanom temelju, koji Gospod postavlja, i na kojem ljudi treba da grade i budu bezbedni. Dok je to temelj i svetinja, takođe je i „kamen spoticanja.“ Isa. viii 14. „Kao što je pisano: Evo, postavljam na Sionu kamen spoticanja i stenu sablazni: i ko god u Njega veruje, neće se postideti.“ Rim. ix 33. Ovde su dva stiha u Isaiji objavljena zajedno, i mi saznajemo da je isti Gospod koji je temelj što izgrađuje one koji grade na njemu, i čini ih svetinjom, u isto vreme i kamen spoticanja. Ako ljudi ne budu stavili svoja stopala na ono što je napravljeno za njih da na njemu stoje, onda se oni spotiču o to. Dakle baš stvar koja je spasenje onima koji veruju, uništenje je za one koji ne veruju. Vidi 1. Petrova ii 6-8. Pošto je ovakav slučaj, nije ostavljena nikakva moguća šansa za bilo koga da optuži Boga za nepravdu. Kada ono što izaziva uništenje nekih ljudi nije ništa drugo nego spasenje koje Bog pruža za sve ljude, Bog je sigurno nedužan kada sudi.